

ЈУНСКА ОКРУЖНА ПАРТИЈСКА КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА ШАБАЧКИ ОКРУГ

Кад је Покрајински комитет послао Миодрага Ивковића да помогне партијској организацији у овоме крају, одмах је преко Добросав Радосављевића предузета иницијатива одржавања Округне партијске конференције за шабачки округ.

Већ 26. јуна 1941. године дошао је у Глушце Добросав Радосављевић Народ и на састанку, одржаном у мојој кући, саопштио Цветину Бркићу и мени који све организациони и други послови треба да се обаве. Тада нам је објашњено зашто су баш Глушци изабрани за место одржавања конференције: партијска организација у овоме селу била је тада најјача у овом крају, а и сам положај села био је подесан за такву акцију. Одређено је да то буде Бубања, удољица изхмеђу Глушаца и Узвећа.

Ја сам добио задатак да обавестим Глигорија Малетића и Александра Станковића. Добросав Радосављевић је преузео обавезу да обавести Луку Туфегџића, Драгића Кулезића Бољшевика, Миодрага Митровића Јарца и Душана, Остојића. Драгомир Бркић требало је да обавести Васу Болгарског и још неке делегате.

Обавештавање делегата за конференцију ишло је системом најстрожије конспирације. Наиме, обавештени делегати знали су да треба да дођу на одређено место, али нису знали куда иду даље, ни ко ће их одвести; они који су их чекали на одређеном месту нису знали одакле делегати долазе, ни ко ће их преузети. Делегате су обавештавали Добросав Радосављевић, Цветин Бркић и Аврам Росић.

Конференција је заказана за недељу, 29. јуна 1941. године, а требало је да почне тачно у шест часова. Чланови Партије из Глушаца чекали су делегате од четири часа (ујутру) и пошто се међусобно нису познавали, то су ради расиознавања били предвиђени следећи знаци.- делегати су долазили носећи у рукама пресавијене новине на којима је било написано велико слово Б. Када дођу на одређено место и виде човека да седи, требало је да га упитају: „Је ли далеко ћуприја?“ Онај који је чекао морао је одговорити; „Близу је, друже!“. После тога другови који су прихватили делегате требало је да се повуку и да чувају стражу.

Све припреме за одржавање конференције биле су добро ргзвршене. Све се одвијало према предвиђеном плану, осим што је група делегата из Шапца прилично закаснила, па је конференција, уместо у шест, почела у осам! часова. Чланови ове групе закаснили су зато што нису могли изаћи из Шапца пре завршетка полицијског часа. Ова група дошла је до Узвећа, где ју је чекао на одређеном месту Илија Вркић Горки.

Конференцији је требало да присуствује двадесет два, али је на Бубању дошло само четрнаест делегата,

Конференцији су присуствовали: Добросав Радосављевић Народ, сарачки радник из Салаша Ноћајског, обешен 1942. године у Шапцу, Здравко Шестић, учитељ из Шеварица, погинуо 1942. године у Бановом Пољу, Миодраг Митровић Јарац, студент медицине из Богатића, погинуо 1941. године у нападу на Шабац, Миодраг Ивковић, студент технике из Чачка, инструктор ПК, нестao у логору Маутхаузен, Душан Остојић, сарачки радник из Клења, погинуо 1941. године у Дубљу, Александар Станковић Лала, земљорадник из Равња, погинуо 1941. шдине у Белој Реци, Драгић Кулезић Бољшевик, земљорадник из Прњавора, погинуо 1941. године, Цветин Бркић, учитељ из Глушаца, погинуо 1941. године, Глигорије Малетић, ковач из Бановог Поља, погинуо 1941. године, Миодраг Граор, чиновник из Шапца, погинуо 1941. године, Аврам Росић, земљорадник из Глушаца, жив, један омладинац, име непознато, плав, одржао реферат о раду СКОЈ-а и омладине (вероватно Добривоје Жунџић), једна другарица, име непознато, плава, пуна (вероватно Зора, Симеуновић), још једна другарица, име непознато, црна, окошта (вероватно Вукица Митровић Шуња).

На конференцију нису дошли: Лука Туфегџић, књијар из Штитара, погрешно био обавештен, долазио претходног дана, Васа Болгарски, трговац из Салаша Ноћајског, није био обавештен, и још шест учесника,

Дан је био топао. Стражари су пазили. Делегати су поседали на траву, испод великог јасена. Конференцију је отворио Глигорије Малетић, по годинама најстарији делегат. Затим је Миодраг Митровић предложио да се минутом ћутања ода пошта погинулим друговима, као и изгинулим црвеноармејцима. После тога прешло се на реферате и дискусије. Добросав Радосављевић је реферисао о политичкој ситуацији, а Миодраг Митровић о војним питањима и припремама за устанак. Плави омладинац поднео је извештај о раду СКОЈ-а, а Миодраг Граор је прочитао финансијски извештај. О свим овим проблемима развила се дискусија у којој су учествовали скоро сви делегати. Три најважније одлуке конференције биле су: дизање устанка, прикупљање оружја и придобијање људства.

У циљу спровођења ових основних задатака одлучено је да на терен пођу члаиови Комитета и да раде на својим секториима. На подручје Штитар — Богатић — Дреновац пошао је Миодраг

Митровић, а у правцу Клење — Богатић Душан Остојић. На терен Шеварице — Дреновац отишао је Здравко Шестић, према Лозници Вера Благојевић, а Александар Станковић вратио се у Равње, где је на првом састанку партијске ћелије саопштио да је потребно формирати чету у јачини од педесет¹ људи.

На конференцији је изабрана кандидационa комисија у коју су ушли: Миодраг Митровић, Глигорије Малетић и још један друг. Кандидациона комисија је предложила да Окружни комитет КПЈ за шабачки округ сачињавају девет чланова. Због саме природе рада и илегалних услова кандидациона комисија је предлагала чланове Комитета износећи њихове резултате рада и социјално порекло, али не износећи њихова имена. У састав Окружног комитета изабрана су три радника, три интелектуалца, два земљорадника и једна другарица. Од радника су у Окружни комитет изабрани: Добросав Радосављевић Народ, Душан Остојић и Милорад Петровић Ујка; од интелектуалаца Миодраг Митровић Јарац, Здравко Шестић и Миодраг Ивковић; од земљорадника Александар Станковић Лала и Драгић Кулезић Бољшевик, а од другарица Вера Благојевић. За секретара Окружног комитета изабран је Добросав Радосављевић Народ, а за организационог секретара Душан Остојић.

Партијске организације почеле су одмах спроводити одлуке конференције. Већ 15. јула 1941. године основан је Мачвански партизански одред, а 7. августа изведена је прва успешна оружана акција, ослобођена је варошица Богатић.

Аврам РОСИЋ